

Albert Willebrand

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Albertus Willebrandt/ U.I.D.
... Ad Exequias Quas ... Reginae Schraders/ Coenobii Sanctae Crucis Dominae ...
Hodie ... Moestissimae coenobiales, & consanguinei, in Templo S. Crucis
decentissime parabunt. Omnes Academiae Cives ... invitat : [P.P. sub Sigillo
Rectoratus die 18. Septembris A.D. 1660.]**

Rostochii: Kilius, 1660

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn775781371>

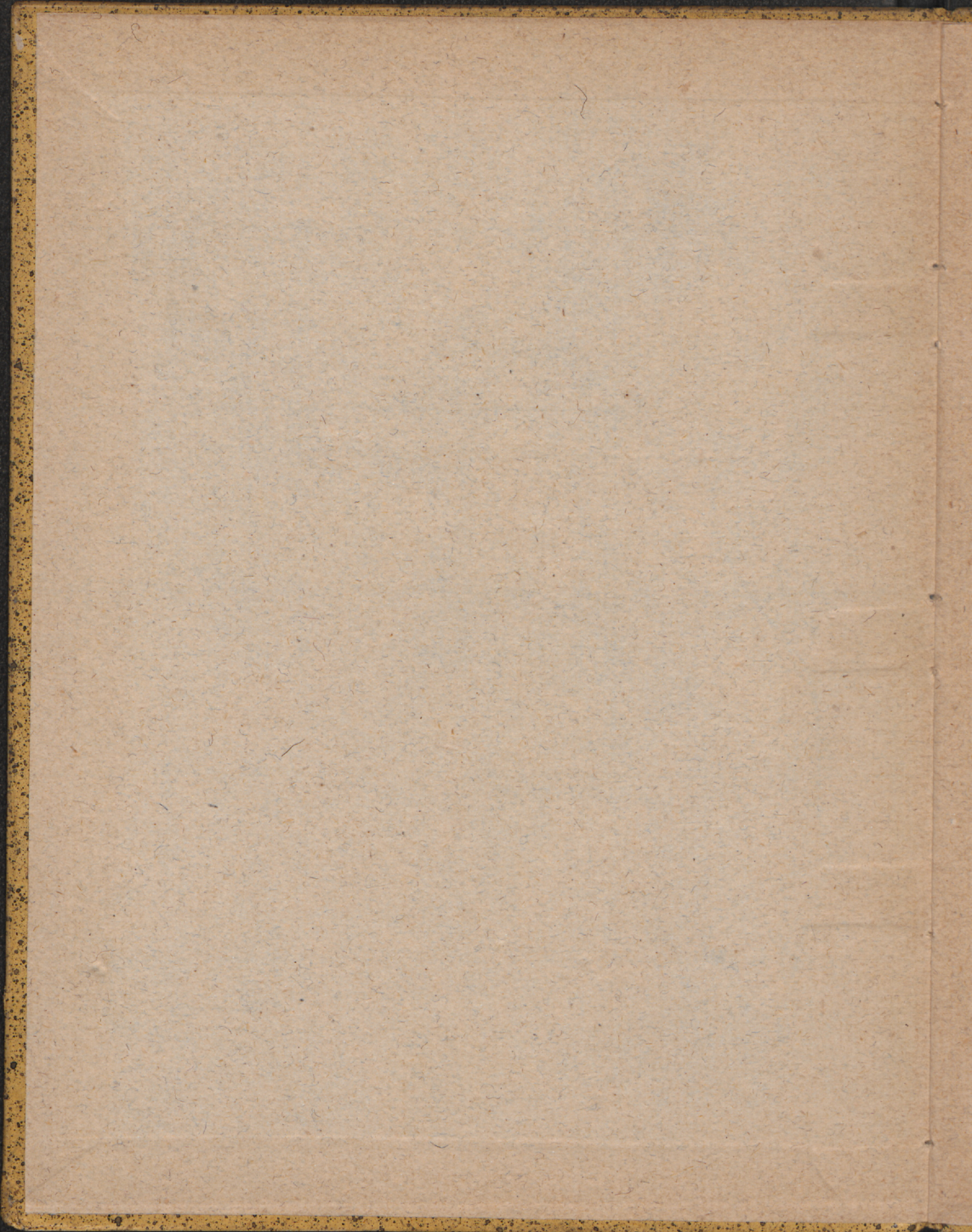
Druck Freier Zugang

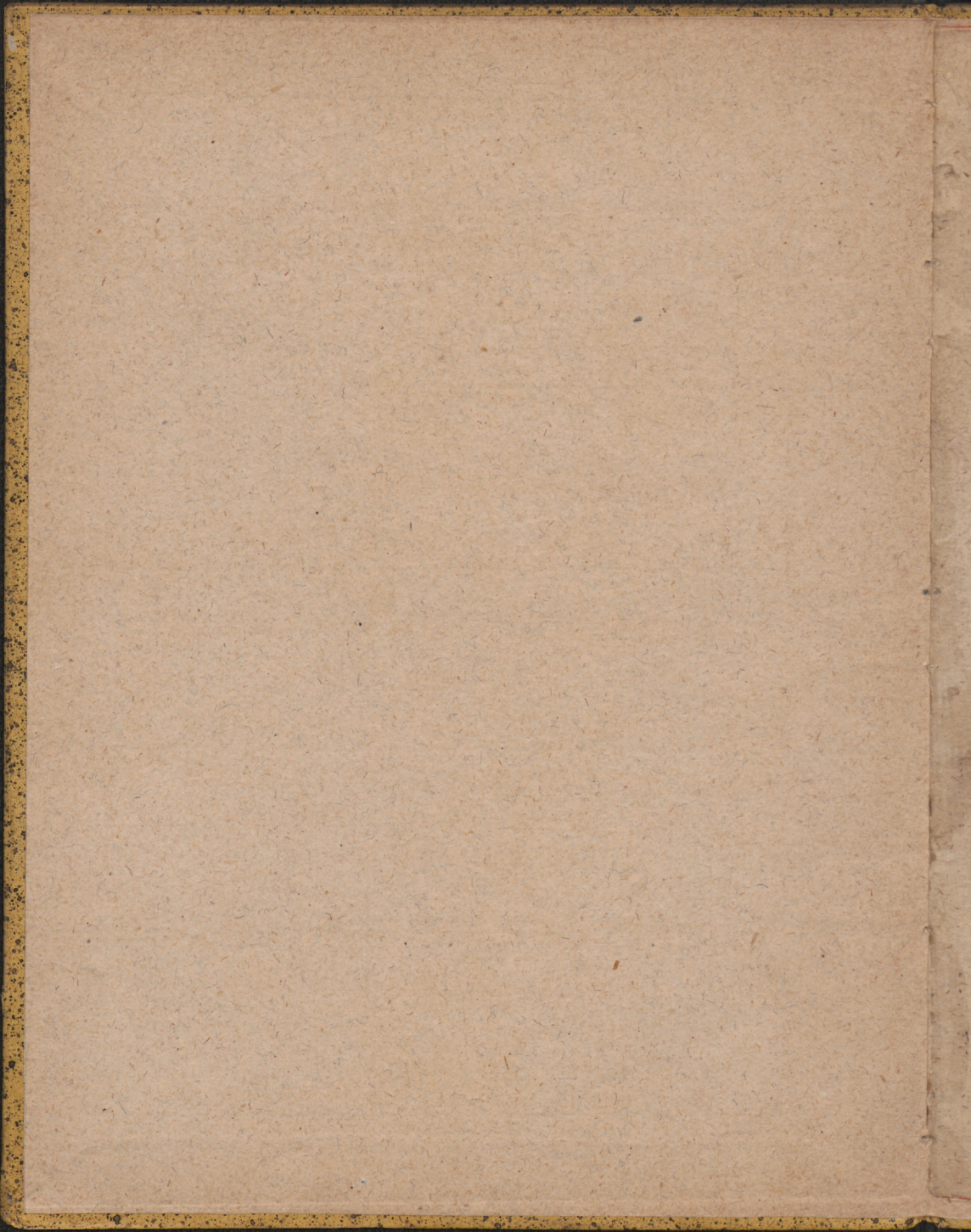

Willebrandt, A.,
in
R. S ch r a d e r.

Rost.1660.

48.

PROGRAMMA
Quò
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
ALBERTUS Willebrandt / U.J.D.

Coop. Prof. & Ducal. Consist. Asfessor,

AD
EXEQVIAS

Quas

Venerabilis, atq; Virtutibus conspicua Virgini

REGINÆ Schraders /

Cœnobii Sanctæ Crucis

DOMINÆ

gravissimæ atq; vigilantissimæ,

Hodiè ad horam primam, Mœstissimæ
cœnobiales, & consanguinei, in Templo S. Crucis
decentissimè parabunt.

Omnes Academiae Cives, offi-
ciosè atquè sedulò invitat.

ROSTOCHII,

Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typ. 1660.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
ALBERTUS Willebrand / U. J. D.

O *Mnes una manet nox, & calcanda semel via lethi,*
ait poëta, nequè mortalium quisquam repe-
ritur, qui vitæ exordiò, ipsâque nativitate,
terminum non sit contestatus. Unde initium à fine
pendere luculentissimè dixit Manilius

Nascentes morimur, finisq; ab origine pendet
Eleganter Cornelius Gallus lib. Elegiar.

Ortus cuncta suos repetunt, matrique requirunt
Et redit ad nihilum, quod fuit antè nihil
Simili doctrinâ capiendus est ille Siliii Italici locus.

--- Cunctis stat terminus ævi
Extremumquè diem primus tulit.

Si enim fieri posset, vel ipsi vitæ mors inhæreret, adeò
certa atq; indubitata illa est. Quisquis enim ad vitam
reditur, ad mortem destinatur. *In omnes* (ut sapien-
tissimus Seneca 2. natur. quæst. c. 59. scribit) *constitu-*
tum est capitale supplicium & quidem constitutione ju-
stissimâ. Et ut Augustissimus Imperator noster JU-
STINIANUS NOVEL. primâ. c. 1. asserit. Omnibus
hominibus terminus vitæ, est Mors. Quippè ultra hæc
quæ scripsimus. Omnes eadem conditio devinxit; cui
nasci contigit, velut datâ Syngraphâ aut pignore, mori
restat, ubicunq; etiam illud, vel quando cunq; con-
tingat.

tingat. Sive magnâ sit pietate aliquis conspicuus. *Moriendum tamen est*, uti Horatius lib. 2. Carm. od. 14. cecinit

Labuntur anni: nec pietas moram

Rugis & instanti senectæ

Affert, indomitæq; mortis.

Sivè supremo ac cœlesti Numini sit charissimus, *moriendum tamen est*. Uti Xenophon lib. de Venat. Nemo miretur quod pleriq; eorum tamen si Deo placent, tamen mortui sunt, hoc enim naturæ est. Sive quis, vel in Ecclesiâ, vel in Republicâ, officiis, sivè aliis sacris ac religiosissimis occupetur muneribus. *Moriendum tamen est*. Ut igitur lex hæc universi est, & omnes alligat natos; ita eidem sacis facere quoq; debuit, Virgo antiquâ fide, & Virtute. Virgo pietate decora, Virgo DEO omnipotenti chara, cui se ipsam in vitâ consecraverat; Virgo in suo Sancto Officio, intentissima atq; Vigilantissima, REGINA Schraders, DOMINA Cœnobii S. Crucis Honoratissima. Neq; enim (ut jam scripsi) mors pensi habuit, quod religiosam traduxerit vitâ, quod cordi fuerit Divino illi sanctissimoq; Sponso, cujus castissimos, æternosquæ amores, spurcissimis hujus mundi lubricisq; amoribus præferre voluerat, quod deniquè in Cœnobii administratione occupatissima, juxta ac industria fuerit; ita, ut propter frequentiores labores, quos illa per omnes suæ gubernationis annos subire solebat, dicere illa verba possim. *Deus bone quomodò in tantis negotiis vacavit huic Virgini mortem obire? quæ, vel similia Epaminondas olim proferebat,*

ferebat, dum Virum quendam præstantissimum præclarissimisq; distentum facinoribus, circa Leuctricæ pugnæ tempus, morbò extinctum perciperet. At Seneca de Virâ beatâ rectissimè. *Vita festinat, mors advenit; cui velis nolis vacandum est*, & fatalis dies violenter accedit. Quod experta est in se ipsâ, prænominata Venerabilis Virgo & Domina, REGINA Schraders. Quæ prodiit in hanc miseriarum vallem, die 6. Februarii A. D. 1618. ex Honestissimis & integerrimis Majoribus atq; Parentibus. Patrem nacta GEORGIUM Schrader/ Civem & Cerevisarium Rostochiensem, & per plures annos prochotrophix Divi GEORGIi provisorem, Matrem verò, REGINAM Pöterowen/ optimi exempli fœminam. Avum paternum agnovit GEORGIUM Schrader/ Virum Virtute fideq; præstantissimū, ex per vetustâ apud Brunsvicenses SCHRA- DERORUM familiâ oriundum, qui officio Præfecti Gnojensis, apud Illustrissimum, Celsissimum- què Principem, ac sempiternæ gloriæ Ducem Mecklenburgicum, DN. ULDARICUM, antehac, laudabiliter, per aliquot annos defunctus, tandem hic Rostochii pedem fixit; & in Civium ac Cerevisiariorum ordinem cooptatus, vinculo conjugali fœminam omni matronalium Virtutum laude insignem ILSEBE Hoben sibi junxit. Avus maternus illi fuit JOACHIMUS Pöterow/ Protonotarius ac Secretarius hujus Civitatis Eximius. Mox verò Veneranda nostra DOMINA, per baptismum Vindici generis

neris humani CHRISTO JESU inserta, teneros annos
inter pietatis rudimenta posuit; Scholæ puellarum
tradita, ad eò in parentum suorum sinu pudicè ac san-
ctè, in continuòq; Virtutum, quæ Virginelem conde-
corant ætatem exercitiò adolevit, ut paribus spatiis,
ætas & Virtus ejus progredierentur. Ut verò jugi divi-
narum rerum meditationi curatius vacare, & à mundi
deliciis ac vanitatibus animum rectius subducere pos-
set. Anno ætatis decimo octavo, CHRISTI verò M.
DC. XXXVI. die 14. Martii, Cœnobio S. Crucis semet
devovit, in illoq; Vitam, quæ Virginem DEO dica-
tam decet, fermè per Septendecem annos traducens,
tandem A. D. 1652. die 8. Augusti, DOMINA dicti
Cœnobii renunciata fuit. Quæ sui officii partes nove-
rat, non absq; laude explevit. Crebrâ Verbi Divini
auditione, frequenti Cœnæ Dominicæ usurpatione,
assiduâ Sacræ Scripturæ lectione, devotâ matutinis
atquè vespertinis horis precatione, cæterisq; piis actio-
nibus, omnibus suis Virginibus, sibi Cœlitus concedi-
tis præluxit. Quanquam verò Callimachus Miner-
vam ideò Jovis cerebrò progenitam esse, matreq; caru-
isse scribit, quod in sequiorem sexum sapientia non
cadat, non defuit tamen piè denatæ Virgini ac Do-
minæ prudentia; quam illa in gubernatione Cœnobii,
multis vicibus declaravit. In sexu licet imbecilliore,
magnanima fuit, variasq; fortuna tempestates, quæ
toties his calamitosissimis temporibus suboriebantur,
infractò ac impavido animò sufferre consuevit. Sinè fa-
ctu,

stu, sine insolentiâ, sine superciliô, tū cum suis Virgini-
bus, tum cū aliis conversata fuit. Manū suam aperiebat
sœpius inopi, palmas suas extendebat ad pauperes;
quæ necessitatibus ac usibus inopū parere semper desi-
deravit, & de quibusvis egenis ita benè mereri semper
studuit, ut putaret, id natum hominem, id Christia-
num quam maximè decere. Patri in primis suo gran-
dævo, & jam viribus fracto, (ô quanta & quam rara
hoc seculô in parentes pietas!) Singulari Solatio & au-
xilio fuit; qui antè annos aliquot mortalitatem ex-
plevit. Omitto jam cæteras Virginalis animi do-
tes, quæ peculiare sibi metatæ erant in pectore
Reverendæ hujus Virginis domicilium. Quæ
per 38. septimanas, cum vehementibus ac gravissimis
colluctata morbis, sœpius amarissima eadebat suspiria,
ingentesq; patientissimo pectore sustinens, dolores ad
DEUM OPT. MAXIMUM, tanquam ad unicum
animæ suæ solatium, piensissimas effundebat preces; ut
scilicet prò suâ immensâ benignitate, aut tam atroces
leniret corporis sui cruciatus, aut ipsis celeri & pla-
cidâ morte finem imponere dignaretur. Non destitue-
batur quidē Medicis præstantissimis, ac remediis salu-
taribus. Non defuit Excellentissimorum Medicorum,
DN. JOANNIS BACKMEISTERI, & DN. CASPA-
RIS MARCHII, Med. Doctorum Experientissimorum
cura atq; industria. Non defuit Chirurghi, inter alios,
quoad artis peritiem, nō posse remi, DN. JOH. PAULI
CRETSHMERI diligentia. sed quia novit pridē Mortē
esse

esse inevitabilem, ut eā nulla diligentia evitet, nullum
remedium præcaveat; quippè *Parcis omnia remedia vana
sunt.* Præcipuè verò, quia advertit ipsa, in hâc suâ tam
prolixâ ægitudine, spem recuperandæ sanitatis de-
collasse, protinus flexit totum suum cor, ad summum
illum benignissimūq; DEUM, eiq; se, intimis votis
commendans, lubenterq; legem mortalitatis explere
cupiens, morbos illos, non aliter, quam virtutum lu-
dos, quàm animi salutem, quam æternitatis monito-
res sustinuit; Precibus Sanctis tempus matutinum, me-
ridianum, Vespertinum, imò singulas horas impendit;
Sacrosanctam synaxim, sæpius, infirma, devotissimè
sumsit. Et cum ultimum vitæ terminum instare nō ob-
scure intelligeret, præterlapsô die 10. hujus Septem-
bris, Patrem suum Spiritualem, Virum Reverendū &
Clarissimum, DN. M. JOHANNEM Herberling/ Pasto-
rem ad Aedem Spiritus S. vigilantissimū, (qui sæpius, cū
morbis conflictatam invisere consueverat) ad se vo-
ricuravit; ab ipsôq;, ultimū, ante discessum ex hâc vi-
tâ, Corporis & sanguinis CHRISTI JESU viaticum,
cum magno animæ ardore expectens, ac eodem suavis-
simè confortata, semet totâ, in unicum DEI placitum
conjecit; fermèq; in ipsius mortis introitu, multa lau-
dabiliter disposuit, quasi non de propriâ morte, sed de
alienâ ageret. Tandem fatalem illum Diem 14. Septem-
bris hujus, venientē, fronte compositâ excipiens, seces-
suraq; ex hoc mundô, nō ut ejecta sed ut dimissa, matu-
tinô tempore ejusdem diei, nempe inter 2 & 3 horâ, in
præ-

præsentia Mater teræ SOPHIÆ Schraders / aliarumq; Amicarum, sine impatientia, sine dolore, quasi placidissimo sopita somno, vitam hanc infelicem, calamitosam, & brevem, (exuvias telluri ad Carnis resurrectionem relinquens,) cum bonorum ac amicorum dolore terminavit. Cum igitur in nostrâ manû non sit, mutare aut corrigere, quod DEO visum est, reprehendere aut culpâre, manifestæ sit impietatis, veneremur potius bonitatem indulgentissimi, Cælestisque Patris, ut ipse, quod piæ Virgines Cœnobii S. Crucis passæ sunt, obitu illius damnum, resarcire, & de integerrimâ, castissimâ, prudentissimâq; Virgine, quæ huic probissimæ Virgini successura est, prospicere, clementissimè dignetur; gratulemur satius, huic beatissimæ recordationis Virgini Dominæ, quod jam videat & habeat CHRISTUM cui se in vitâ consecraverat; quod jam cum DEO, inter beatissimos Spiritus vivat; quod jam illâ jucundissimâ sempiternâq; perfruatur beatitudine, in quâ nemo servit, in quâ nullus miseræ, nullus doloris locus est; in quâ adest fons & origo omnis felicitatis & boni. Quia verò reliquæ illius, ad horam I. hodiè in templo S. Crucis, terræ mandabuntur. Vestrû erit CIVES ACADEMICI, illas ipsas splendidâ solennitate, honorificoq; comitatu sequi,

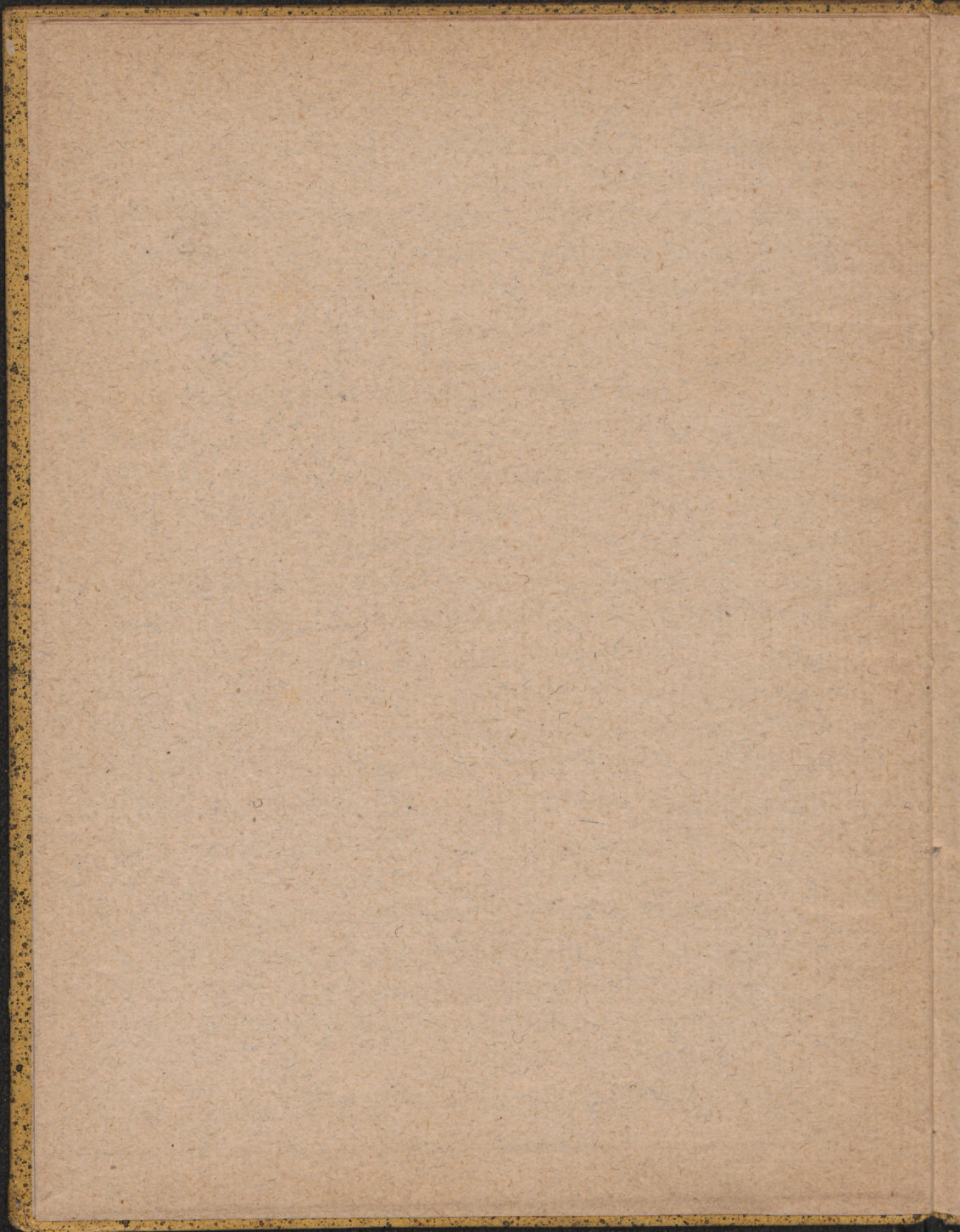
Quod ut eò lubentius facitis sedulo & amanter
à Vobis exoptulo,

P. P. sub Sigillo Rectoratus die 18. Septembris

A. D. 1660.

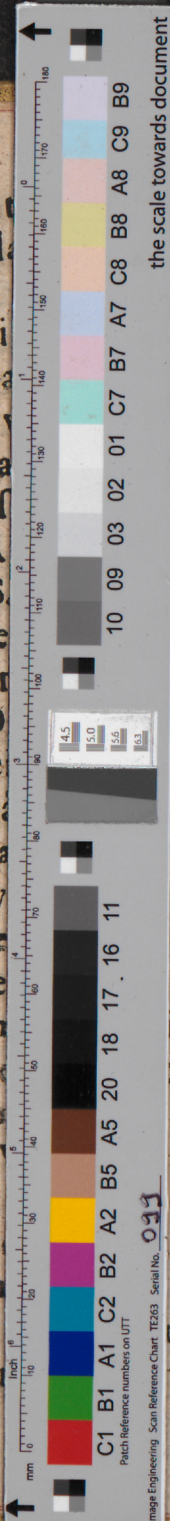
Conventus fiet hodiè horâ primâ in Aede

D. Jacobo Sacrà.

neris humani CHRISTO JESU inserta, et
inter pietatis rudimenta posuit; Scholam
tradita, adeò in parentum suorum sinu
atè, in continuòq; Virtutum, quæ Virgi
corant ætatem exercitiò, adolevit, ut pa
tetas & Virtus ejus progredierentur. Ut
narum rerum meditationi curatius vaca
deliciis ac vanitatibus animum rectius
set. Anno ætatis decimo octavo, CHR
DC. XXXVI. die 14. Martii, Cœnobiò S
devovit, in illoq; Vitam, quæ Virgine
tam decet, fermè per Septendecem ann
tandem A. D. 1652. die 8. Augusti, DO
Cœnobiū renuntiata fuit. Quæ sui offic
rat, non absq; laude explevit. Crebra
auditione, frequenti Cœnæ Dominica
assiduâ Sacræ Scripturæ lectione, dev
atquè vespertinis horis precatione, cæte
nibus, omnibus suis Virginibus, sibi Cœ
tis præluxit. Quanquam verò Calli
vam ideò Jovis cerebrò progenitam esse
isse scribit, quod in sequiorem sexum
cadat, non defuit tamen piè denatæ
minæ prudentia; quam illa in gubernat
multis vicibus declaravit. In sexu lic
magnanima fuit, variasq; fortuna ten
toties his calamitosissimis temporibus
infractò ac impavido animò sufferre con

the scale towards document

031

Image Engineering Scan Reference Chart T233 Serial No. 031